

בעזרת השם ואישים

י' על פישביין

השלום קרב ובא, מאמין והושע מאירי,

מיוזמי "החזית הרחבת המאחרת"

המועלת לאיחוד המחנה הרחב, תוכנית

השלום שלו כוללת חזרה בתשובה,

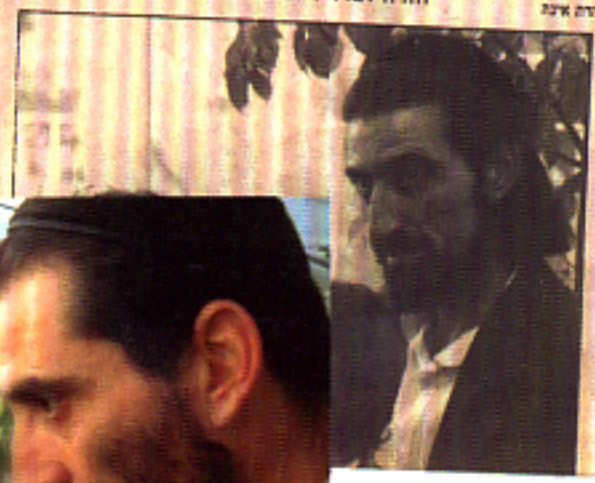
חזרה למרדכי וביטול אוסלו

ס' כי עשיר באחרונה מסר גיאוקרטוגרפיה מאת, ויהיה מסוגלת את זמנה ביום גנרטיס. את המסר המיון נסח הרש הנקרא "החזית הרחבת המאחרת" - תנועה לאחדות השם, "החזית" תוקמה על ידי רבנים, אנשי עסקים ופעילים חרדים וחילונים, ומטרתה המוצהרת אינה

לחזר לכנסת, אלא לחזק קבוצת לחץ שתביא לאיחוד המחנה הרחב. לאחר מכן, מקווים ב"חזית", תאמץ המבנה החליט עם המבנה הלאומי, שיסיים לקבל על עצמו את המבטאות החברתיות הרחבות.

המות מוכרות ב"חזית" הוא יהושע מאירי, חדר בתשובה בעל סדר קבוע בערוץ 7, המתנדב בימים אלה בכל הדרך וטובה נשמת לרצון "אחדות ישראל" מבנה בישר הקמת "החזית". מאירי הוא אדם יוצא דופן. הוא בעדה בעליו העיונות המולטימדיה הישראלית, בעל קשרים טובים בעולם שלבו חוקי החלטה והעניינים המהותיים המינסת, וכן ביה בעולם חרדי ותורה. הגדולה יס לו גם שינוי אורח, שלשעשים אורך מסע ולפעמים תחוב מותח לבישה שלו, והוא המיד לרוב מנבטי גיוס שקיפיות לבנות הכצנצנות מעולות. וכן הוא יוצא ובא בישיבות ברביבית קשה נשמת בלוח לחיות הרחבת, הרבני

החיים" הוא אמר כמה פעמים במהלך הראיון, כעניין זה לא סקרו, המפיקאים הבינו את מה שהישראלים עדיין אינם מבינים שגמרת צריכה לייצג אחרות תרבותית ולאומית גם זה, והתנעת היה אל מרוץ לגדוד הוא נרדפה של סקר כות, סאף אומה ואף מנדיות ארנו יכולות להישות לעצמן. ההורה בתשובה של מאירי החלה במסגרת לתהליך ההיסטוריה שלו עם הויסלאם. הוא נולד בנה באייר, 1949, גדל בעבר למסורת בעלת שורשים החיזיוניסטיים. אביו שלמה מאירי היה באגיל ובמלחית, ומסר יהושע ליבנה היה מספיק התנועה החיזיוניסטית והמיל' של גיאסון התרגמה "חזית השם". הכית היה מסוג במספרים כמו "ארץ ישראל" ויהם הדוויי "אחדות ישראל", אבל אחר החיים היה חילוני. מאירי למד במקיף ר' בבארשכט, ואמרי השירות הצבאי למד כלכלה באוניברסיטת בנימנין, במהלך הלימודים החל לעבוד ככתב מסע ב"מעריב" ובגל"צ, קשר קשרי ידידות עם סילבן שלום, שהיה אז יורי אגדת הסמונטיס, וזר חיים סמנדנשאלים בלאי אקסו.

הראיון כ'דברי שבו מאירי מזהיר בגאוסלו-חפיה להתלקחות עם האיסלם

בערוף האויב. דהיינו לטפל בסכנת הטילים שתעוררה אז, וכשמדברים על "אויבי", מדובר בסוריה, אומרים כי טביעות אצבעותיה של ישראל ניכרו במלחמת לבנון הראשונה, לאחר שהשדגים נטרו את הטילים הסוריים, ואז חיל האוויר קיבל שמים מתוחים. מדובר בעלילות שעד היום הם עדיין חסויים, על מנת שלא לחשוף שיטות לחימה. אבל הם היו מרתקות. יהושע מאירי היה אז מילואימניק.

פציעה ביחידת 'שלדג'

רבים מחיילי שלדג הנחשבת, התברנו עמוק בצמרת הביטחונית ובצמרת שלם העסקים הישראלי. מאירי חושב שזה קרה גם משום שזו היתה סירת שהעניקה לימודי חשיבה בצד הכשרה. בחופשת השחרור משתתף מאירי בפעולה רגישה בצפון ולראשונה סופג כדור שספלה את חזהו, חולף מילימטרים סהלב אבל פוגע בריאה שנוטה להתרפא במהירות, ברמב"ם. ילאמא לא סיפרתי. אבל גם האבא לא ידע

פרס. הפרשים של מאירי עם פרס התהדקו בעיקר בזכות הקשר עם סוניה פרס, והם באו לביטוי בעת הקמת ממשלת שרון האחרונה. מאירי לחץ על פרס לסייע לשרון. הוא במובן לא חשב שהסיוע הזה יביא לגיוש מנוח קסיף, אבל הרעיון שסאחורי המהלך היה להפנות את המאמצים למדינות הדתיות יותר כדי ליצור "מזרח תיכון חדש" אמיתי.

הופך לכתב בכנסת מטעם עיתון חדש שיוצא אז, 'חדשות', ויהושע מאירי מייצג בכנסת את 'הארץ'.

ראיון עם המיליארדר הסעודי

"מישהו" מציע סקופ למאירי הצעיר: ראיון עם ערנאן חאשוני, המיליארדר הסעודי, אז האיש הכי עשיר בעולם. "לאחר

על שלדג שעשתה הרבה מאד חישות בלי להיות בכותרות". מאירי מסיים כלכלה וחשבונאות באוניברסיטת בן גוריון, עם סילבן שלום שהיה יו"ר אגדת הסטודנטים, ומאירי כתב משייב בדרום: "סילבן כתב אותי לתל אביב, לקחתי דירה בדיזנוף במקום בו בנה הסבא יהושע מאירי - ליכטר את ביתו". את המוזה קובע הרב. מאירי כהנא, "שהכרתי אותו בלי קשר לרקע פוליטי אלא במסגרת החכונות שלח את עמי' לפתיחת שערי רוסיה. סילבן